

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ortv Et Progressv Ac Viris Illvstribvs Ordinis
Gloriosissimæ Dei Genitricis, semper Virginis Mariæ de
monte Carmelo**

Trithemius, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1643

Cap. IX. Varia Priuilegia titulo S. Mariæ Virg. huic Ordini concessi,
varijq[ue] Sancto, alumni, & amulatores virtutum eius recensentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64495)

queant. Pro quo sciendum est, quod Carmelitæ duo
 sacella, siue templa, in Deiparæ Virginis honorem,
 in monte *Carmelo* construxerunt: *Primum*, ipsa ad-
 huc viuente, non diu, vt inquit Trithemius, post
 Domini passionem, in vno latere, siue vt alij do-
 cent, in decliuiò montis Carmeli: *alterum*, mox
 post gloriosam eius in cælos assumptionem, in eo
 montis Carmeli loco, vbi *Elias* olim ascendentem
 nubeculam Virginis typo insignem conspexerat,
 id est, in vertice Carmeli, vti constat ex *3. Reg. c. 18.*

CAPVT IX.

*Varia priuilegia ex titulo S. Mariæ V. huic Ordini
 concessa, varijque Sancti, Alumni, & Æmulato-
 res virtutum eius recensentur.*

ATque hinc est, quòd attendentes Summi
 Pontifices, honorificam hanc nomenclatu-
 ram *Fratrum S. Mariæ de monte Carmelo*
 esse propriam huius sacræ Religionis, ab antiquis-
 simis illis temporibus monachorum habitantium
 in Carmelo, illam Apostolicis suis Bullis confirma-
 runt, expressis verbis declarantes, hunc sacrum Or-
 dinem, à B. Virgine Dei parente, editum fuisse.
 Etenim *Sixtus IV.* in quodam diplomate Carmeli-
 tis concessio, id sequentibus verbis testatur: *Sixt. IV.*
*Dum
 attendita meditatione pensamus, quod Virgo venustis-
 sima, quæ florem speciosissimum Dominum nostrum
 IESVM Christum, ineffabili Sancti Spiritus cooperan-
 te virtute, genuit, produxitq; sacrum Ordinem
 B. Mariæ de monte Carmelo à Sede Apostolica,
 pluribusque Romanis Pontificibus multipliciter ap-
 probatum, quem eiusdem gloriosissima Dei genitricis,
 semperq; Virginis Mariæ speciali titulo voluit in-
 signiri &c.* Eodem ferme modo loquuntur, alij
 Pontifices, *Sixti IV.* successores, & nouissime *Gre-
 gorius XIII.* in Bulla quæ incipit, *Vt laudes Glorio-
 sissima,* eisdem fere vtitur verbis, ac ipse *Sixtus IV.* *Greg. XIII.*

Innoc. IV.

immò omnibus fidelibus Ordinem Carmelitanum sub titulo *Fratrum B. MARIE Virginis* nominantibus *Innocentius IV.* decem dies indulgentiarum contulit, *Vrbani* vero *IV.* tres annos, & totidem quadragenas indulfit. Et quidem si magni principes in pignus amoris, & in argumentum sui favoris, & gratiæ, eis, quos ex sacro baptismatis fonte excipiunt, tanquam proprijs filijs charissima suæ familiæ cognomina mutuant, quibus non parum illi splendoris nanciscuntur; sane Beata Virgo non minora sui amoris pignora, huic sacre Carmelitane Religioni præstitisse censenda est, cum *Mariani* sui nominis celsissimam nomenclaturam ei conferre non dubitauerit, ut iam non aliter nominentur, quam *Fratres sanctæ MARIE de monte Carmelo*: & quod excellentius est, non solum sui nominis, sed & suarum virtutum, alumnos huius sacre Religionis, legitimos hæredes instituit, ut palam ostendunt sanctorum, ac sanctarum millia, quæ ex hac sacra Religione prodierunt: etenim præter antiquissimos eius parentes, sanctissimos *Eliam*, & *Elisæum*, nec non *Ionam* filium *Sareptanæ* viduæ, quem *Elias* mortuum ad vitam reuocauit, *Michaë*, & sanctum *Abdiam*, certe in ea floruerunt omnes *fily Rechab*, omnes *Esseni*, ac denique omnes *Fily Prophetarum*, quos omnes monachos in veteri testamento fuisse, affirmant sancti Patres, præcipue

S. Hieron. *S. Hieronymus* in *epistola ad Rusticum*, quæ in ordine est quarta, & in *epistola ad Paulinum*, quæ est in ordine decimatertia & alij plures: tunc autem non erat alius monachatus, quam Carmelitanus: in nouo vero testamento, præter *S. Ioannem Baptistam*, *ELIÆ* spiritus hæredem, quem sancti Patres passim appellant monasticæ disciplinæ Patrem, & Principem, floruere insigni vitæ sanctitate præditi

S. Cyrill. *Sanctus Cyrillus* Patriarcha Alexandrinus, qui loco *Cælestini I.* Concil. Ephes. præfuit, ubi *Deiparam* non solum *Christotocon*, sed & *Theotocon*, hoc est, Matrem

Matrem Dei appellandam esse, contra Nestorium
 hæreticum publice defendit, B. Ioannes Patriarcha *Ioan. 44.*
 Hierosol. qui quadragesimus quartus post D. Iaco-
 bum annumeratur, & scripsit teste Genadio contra *Genad.*
 obrectatores sui studij librum, in quo ostendit, sibi
 Originis ingenium placuisse, non tamen doctri-
 nam eius sequutum, alium etiam de *institut. pri-*
morum Monachorum, in veteri lege exortorum, & in
noua perseverantium scripsit ad Caprasium, qui ha-
 betur tom. 9. Bibliothecæ sanctorum Patrum edi- *Biblioth.*
 tione secunda: eiusq; meminere S. CYRILLVS CON- *SS. Patr.*
 stantinopolitanus in *epist. ad Abbatem Ioachim*, S. Cyrill.
 Thomas Waldensis de *sacramentalibus tit. 9. c. 89.* *Waldens.*
 Molanus, Genebrardus, & alij innumeri scripto- *Molanus.*
 res, eoque libro passim vsi sunt Theologi, præcipue *Genebrar.*
 ad confutandas hæreses, & deliria Magdeburgen-
 sium, Melanctonarum, & aliorum asserentium,
 monachatum rem esse nouam, aut nudiustertius
 ortam in Ecclesia post Christum, eiusq; doctrinam, *Waldens.*
 quos Waldensis, contra Wicleph confundit præ-
 citato *titul. 9. cap. 89.* manifestè probans, monacha-
 tum antiquissimam esse hæreditatem Ecclesiæ, ad-
 umbratam in Enos, qui speciali præ alijs cultu
 cepit inuocare nomen Domini: expressam au-
 tem in *Elia Carmelitarum Patriarcha*, continua-
 tam verò in *Filijs Prophetarum, Rechabitis*, atque
Essenis vsque ad *Ioannem Baptistam*, simillimum, ac
 singularissimum *Elie* successorem, & sequacem: ac
 denique Apostolorum tempore perfectam, & per
S. Dionysium Pontificem, qui primus ex monachis
 assumptus est in Papam, per *SS. Antonium, Cyril-*
lum, & Ioan. Hierosolymit. vsque ad quartum sæcu-
 lum protractam: quo argumento, & doctrina
Waldensis, quem etiam ibidem citat in doctrinali *Card. Bel.*
 fidei art. 1. cap. 1. vsus est Dominus Cardinalis Bel-
 larminus *lib. 2. de monachis c. 5. de origine Religio-*
num contra huius temporis hæreticos Magdebur-
 gens. Calvinum, & Melanctonem, licet postea in
 S 3 libello

libello de scriptoribus Eccles. ad an. 390. dubitet de hoc Ioan. lib. ad Caprasium. quo tamen ipse frequenter (vt dixi) vsus est. Equidem si dubitare licet, eneruatur, & infirmatur doctrina Waldensis dicto tit. 9. vbi illius præcipuè libri autoritate fulcitus, sui temporis hæreticos ita expugnauit, vt a *Martino V.* Pont. Max. meruerit non solum sui operis confirmationem obtinere, sed & summis etiam laudibus ab eo extolli, vt constat ex bulla dicitur.

Mart. V. *Martini V.* Waldensis operibus inserta: consequentur etiã rueret magna ex parte veritas antiquitatis monachatus, quam Theologi docent, per multa mutantes ex doctrina Waldensis, qui copiosius in hoc genere argumenti scripsit, & auctoritate *Ioannis XLIV.* frequenter vitur. Floruit etiam *S. Bertoldus* primus Generalis Latinorum, *S. Brocardus*, *S. Cyrillus* Constantinopolitanus, *S. Simon Stoch* Anglus, cui sanctissima Virgo insigne sui Ordinis scapulare dedit, *S. Hilarion*, *S. Albertus* de Drepano, a *Sixto IV.* canonizatus; floruit *S. Henoch* Patriarch. Hierosol. qui vitam *sancti Angeli* Martyris scripsit. *S. Ioannes* itidem Patriarch. Hierosolymit. qui fuit non solum professione, sed etiam sanguine frater dicti *sancti Angeli*, *S. Franciscus de Senis*, *S. Theodericus* Germanus, *S. Petrus Thomas* Bononiæ Legatus, Episcopusq; Pactensis, ac tandem Patriarcha Constantinop. qui fundauit Bononiæ facultatem Theologicam in Vniuersitate Bononiensi ex ordine summi Pontificis, cuius vices ibi gerebat, vt constat ex libris institutionis eiusdem facultatis: floruit *Beatus Andreas* de Corfinis Episcopus Felulanus, *B. Auertanus* Gallus, & *B. Romus*, quorum corpora honorificè coluntur Luca in Ecclesia cathedrali, *Petrus Lupus* Belga, martyr insignis, trucidatus ab hæreticis in Belgicis tumultibus, *B. Iacobinus* de Cracouia, *B. Stanislaus* Polonus martyr, *B. Ludouicus Randa* martyr Siculus: sed & his non contentus, alios non minus insignes sanctos

nunc

nunc commemorabo. Hi sunt *S. Telesphorus*,
S. Dionysius Papa, qui fuerunt primi, qui ex mona-
 chis assumpti sunt ad Pontificatum, (vt scribit
S. Damasus in vita *S. Dionysij*, & adducit Illustrissi-
 mus Cardinalis Bellarminus *lib. 2. de monachis c. 5.*
de origine Religionum, vt probaret ante annos mille
 quadringentos fuisse in Ecclesia monachos, *Elia*
 successores,) Sanctus *Anastasius Persa* martyr il-
 lius temporis, *S. Benedictus* Papa, & martyr, de qui-
 bus omnibus, tanquam de palmitibus vineæ Car-
 meli, Apostolica auctoritate fit officium in ordine
 Carmelitarum, & appositi sunt in Calendario, &
 Breuiario sub nomine Carmelitarum. Nec refert, *Trith.*
 quod Trithemius dicat, hunc *Benedictum* fuisse *Abb.*
 Abbatem Ordinis *S. Benedicti*: nam reuera ex Or-
 dine Carmelitarum fuit assumptus ad dignitatem
 Abbatis *Benedictini*; quod non semel euenit, præ-
 cipue in Hispania; immo paucis retro annis acci-
 dit, quod Reuerendissimus Dominus *Martinus*
Cuparus Mechliniensis, ex Priori Prouinciali infe-
 rioris germaniæ Ordinis Carmelitarum, fuit as-
 sumptus, & creatus Abbas conuentus *S. Crispini*,
 celeberrimi *Benedictinorum* monasterij, & ex
 Abbate Episcopus *Calcedonensis* electus est. vt au-
 tem euidens fiat hoc ita fuisse, id testatur epita-
 phium, quod erat in tecto basilicæ *Sancti Petri*,
 quod proprijs expensis restituit: sic enim habebat
 aureis litteris scriptum, è regione sui sepulchri:
Hic iacet BENEDICTVS, quem CARMELVS protulit,
CASSINVS aluit, VATICANVS coronauit. Alludens
 ad tres montes Carmeli, *Cassini*, & *Vaticani*, in
 quibus ortum, progressum, & finem habuit, cuius
 epitaphij memoria, ne temporum iniuria deperi-
 ret, illud ex dicta Basilica excerpfit *Claudius de la*
Ville Gallus doctor celeberrimus, & in libro he-
 roicorum epitaphiorum apposuit libro secundo,
 epitaphium octauum, vbi hoc modo explicat veri-
 tatem epitaphij: *CARMELVS protulit, Cassinus aluit,*

S †

quia

quia pro victu, & vestitu, & necessarijs ex Abbatiati
 Cassiniensi dignitate annuos prouentus accepit.
 His accedunt S. Albertus Hierosolymorum Pa-
 triarcha, qui Carmelitis dedit Regulam quandā, &
 Patriarcha creatus Hierosolymorum suo iure, a se
 iam pridem confectam, confirmauit: Beati Fran-
 ciscus, alias (deprauatè) Francus, & Blasius Episco-
 pus Cremonensis, quorum corpora Cremonæ re-
 quiescunt; B. Ioannes Soreth Nortimanus totius
 Ordinis Generalis Prior, ac Reformator, Nunnus
 Aluarus Pererius Comes stabilis Portugallæ se-
 mifrater, vt vocant, cuius corpus gloriolum Vlysi-
 pone requiescit in regio conuentu Carmelitarum
 quem sibi ipse ædificare fecerat, & postea profes-
 sione semifratriis emissa, in eodem monasterio hu-
 militatis munera exercens, viuus, & mortuus mira-
 culis coruscavit innumeris. B. Ioannes Sancius Va-
 lentinus, Prouincialis Valentix, B. Angelus alias
 Petrus Cernouichius, Principis Cernouichij filius,
 quorum corpora in augusto Valentinarum Car-
 melitarum monasterio in dies miraculis conspicua
 requiescunt. Consultò, vltimo loco refero alium
 S. Angelum Hierosolymitanum insignem marty-
 rem, qui dono prophetix futura solitus vaticinari,
 stigmata Domini, Patriarchæ nostro D. Francisco
 imprimenda fore, præsentè B. Dominico, prædixit
 Romæ in Ecclesia S. Ioan. Lateran. vt tradunt Pe-
 trus de Natal. in *vita S. Angeli* post librum duode-
 cimū, de Sanctis nuper canoniz. c. 10. & Baptista
 Mant. in apolog. pro Carmelitis, & præcipuè Tho-
 mas Belloriosus in *vita Sancti Angeli*, quam Enoch
 Patriar. Hierosol. Carmelita coætaneus ipsius An-
 geli scripsit, & postea ipse Thom. Protonot. Apost.
 prælo mandauit in triginta capita distributam, vbi
 postquam cap. 20. retulerat sanctum Angelum ex
 Hierusalem summo Pontifici Honorio III. & Fri-
 derico de Claromonte ex parte Patriar. Hierosol.
 attulisse quasdam reliquias, scilicet *tibiam*, & *bra-*
chium

Pet. de
 Natal.

Bapt. Mät.
 Tho. Bello.

obitum S. IOANNIS Baptista, caput Hieremia Prophe-
 ta, brachium S. Catharina, tibiam S. Georgij, & ima-
 ginem B. MARIÆ Virginis, sic ait, cap. 21. Relictis
 Honorio, & Friderico in ciuitate veteri, Romam
 venimus, vbi loca Sanctorum omnia deuotè lustran-
 tes, mane proximo, maxima cum cleri, tum populi
 multitudine coacta, in basilica S. Ioannis Lateranen-
 sis, sanctus Dei ANGELVS magno spiritus feruore præ-
 dicare cœpit: aderant ibi sancti Dei viri Franciscus,
 & Dominicus, quos cum nusquam antea vidisset, su-
 perna claritatis splendore mens illustrata, nouas, sed
 sublimissimas Ecclesie columnas adesse prædixit: ser-
 mone tandem finito, S. Dominicus spiritu eleuatus,
 dixit S. Francisco, hic est Angelus Hierosolymita-
 nus, Christi, & fidei Catholicæ defensor, & decla-
 mator ardentissimus, qui doctrina, & sanctitate vitæ
 incredibiliter Christianæ fidei profuit; cui S. Fran-
 ciscus respondit: hic est ciuis cœlestis, qui in Sicilia
 martyrio coronabitur; & ambo simul animo hilari
 ad sanctum ANGELVM veniunt, & eum incredibili
 humilitate salutant, ac mutuo pacis osculo prose-
 quuntur: tunc ANGELVS, saluete, inquit, maximi
 Christianæ militiæ Doctores, Dominice impugna-
 tor hæresum strenuissime, & Franciscæ Christi præ-
 cipue imitator, qui virtute humilitatis, vera porta-
 bis stigmatata Christi, priuilegio datum est tibi mor-
 tiferam hæreticorum rabiem compescere, Chri-
 stianum nomen defendere, & Ecclesiam augere, &
 illustrare: & Franciscus subdit: tibi Angele, verita-
 tis defensor, meritò gestiendum est, breui namque
 in Sicilia martyrio vitæ militiam terminabis, & tri-
 plici laurea coronatus diuinæ fruitionis, & sempit-
 terni gaudij præmia suscipies. Ad hæc Angelus: vo-
 bis sanctissimi viri, vobis magis gaudendum est,
 quibus Christianam Rempublicam fœlicibus cœ-
 ptis, meritis, & doctrinis amplificare concessum
 est: ijs, alijsq; vltro, citroque inenarrabili charitatis
 ardore dictis, de multis, & magnis scripturarum, &

NOTA.

fidei mysterijs humiliter inter se locuti sunt. & cum prope ad sanctam Sabinam peruenissent, homo quidam genere nobilis, sed leprosus obuiam eis veniens dixit: orate sanctissimi viri, ut Deus fædo hoc morbo vestra intercessione me liberet, quem illi in pace abire iubent, & subito sanus effectus dat gloriam, & honorem omnipotenti Deo. Angelus autem cum Dominico, & Francisco illum diem, & noctem in diuinis sermonibus, & oratione transegit. Hæc ibi. Huius colloquij meminere celeberrimi viri Franciscus Maurolicus in suo Martyrologio die 6. Maij, Petrus de Natalibus in vita sancti Angeli Carmelita, necnon Baptista Mantuanus in Apologia pro Carmeliticis, & in vita sancti Angeli, qui in huius rei testimonium hæc præclara carmina cecinit, lib. 5. de sacris diebus:

*Cum mare transisses, cupiens inuisere Roma
 Reliquias, sacros cineres, monumentaq; Patrum,
 Et Lateranensis stares in limine templi,
 Contigit aternis res memoranda diebus.
 Nam minor Etrusca veniens de monte Lauerna
 Ad tua Franciscus sese vestigia flexis,
 Prostravit genibus, sacris dedit oscula plantis,
 Insuper adiecit, salue Pater ANGELE montis,
 Incola Carmeli, te mors manet inclyta, Christi
 Tectus eris, tibi Rex diuum decus annuet istud.
 Te quoque Francisco memorant responsa dedisse,
 Talia, soluendo tanto promunere grates:
 O Francisce Deo, sed erit tua gloria nusquam
 Inferior, tibi Christus enim sua vulnera quinque
 Imprimet, & fies Christi patientis imago.
 Dominicus Hispanis, qui tunc veniebat ab oris
 Forte aderat, tam mira notans præsagia Patrum,
 Et tulerat casus mundi hæc tria lumina in unum, &c.*